

TOKAI Zita Mária – ESZES Adrienn

Nyomvonalas terepbejárások régészeti tanulságai a Délnyugat-Dunántúlon

Az elmúlt évek során több száz kilométert érintő terepbejárásokon szerzett tapasztalatainkat először összegezzük a bemutatott esettanulmányok alapján. Elsősorban azt, hogy a nem tudományos céllal végzett, időben és térben erősen lehatárolt nyomvonalas beruházások a régészeti érintettség megállapításán túl alkalmasak lelőhely-monitoringra. A 20. század közepe óta bekövetkezett tájhasználati változások pozitív következményeként számos új információt nyertünk már korábban kutatott, szisztematikusan vizsgált területeken (mikrorégiós kutatások, autópályás beruházások). Ugyanakkor a nyilvántartott adatok és a friss kutatási eredmények összevetése jól kirajzolja az egyre intenzívebbé váló művelés által okozott állapotromlást. Éppen ezért ezeknek a kis létszámmal, gyorsan, magas hatékonysággal végezhető roncsolásmentes kutatásoknak a részeredményeit nem hagyhatjuk figyelmen kívül.

TÖRŐCSIK István

Ásatás a tetőn – negyedszázad után

1998-ban – még régészhallgatóként – részese voltam egy speciális leletmentésnek, mely a szegedi vármaradvány, az ún. Mária Terézia-kapu tetején folyt. A boltozatos kazamaták tetejére bombafogó céllal a 18. század közepén felhordott földrétegből több tízezernyi kerámiatöredék, emellett fém-, csont- és üvegtárgyak darabjai kerültek elő. Az előadásban azt szeretném bemutatni, hogy az a mai napig leltározatlan, szórványnak tekinthető leletanyag milyen információkkal járulhat hozzá a vár és a város történetéhez.

VARGA Zsolt

Egy szarmata kori temetőrészlet Hódmezővásárhely–Nagy Kenyere-hátról

Előadásomban a Hódmezővásárhely–Nagy Kenyere-háton (55400) előkerült szarmata temetőrészletet mutatom be. A lelőhely Csongrád-Csanád vármegyében, Hódmezővásárhely közigazgatási területének északi részén helyezkedik el. A feltárás 2017. január 4. és 2017. május 8. között zajlott Farkas Zoltán és Berta Norbert vezetésével.

A lelőhelyen az őskortól a középkorig több korszak is jelentkezett. A feltárt terület közepén egy 12 sírből álló kis szarmata sírcsoport került elő. A sírok téglalap alakúak, D-É-i tájolásúak. A temetkezések közel fele rabolt. A sírokból kerámiaedények, éksze-